

מה חמור יותר:

לירות בערבי או

לנהוג במתירות מופרזת?

חייל-מילואים בדרגת סמ"ר הורשע בבית-הדין הצבאי בשימוש בלתי-חוקי בנשק בעת סיורו הפ-גנה בגדה המערבית. באותה תק-רית נהרג תושב פלסטיני קשיש, ושני צעירים פלסטיניים נפצעו.

הנפגעים היו בתוך חצר של בית-ספר. היורה טען שנעלב מקריאות-בגאי.

העונש: שלושה חודשי מאסר-על-תנאי.

אורח שנהג במהירות של 117 קמ"ש הורשע ונידון לקנס בסך 690 שקל, לפסילת רשיון-הנהיגה שלו לחודש בפועל, ולשלושה חר-דשים על-תנאי. בית-הדין הפ-גנה מחוייב קיבל את פירעורו וביטל את הפסילה על-תנאי. בית-הדין הפ-גנה פט העליון, שלפניו עירערה סר-ק ליטות-המדינה, ביטל את הפסילה וקבע מחדש עונש של פסילת רש-יון-הנהיגה לשלושה חודשים על-תנאי.

שיהיה סדר.

יחסי חוץ

הקשר הסיני

לפני דור החמצה

הזרמנות גדוהה. האם

תוחמץ עתה שוב?

בדיחה יהודית מספרת על שיחה

בין יהודי ובין סיני, שנזמנו יחד במלית-עופה באירופה.

"כמה סינים יש?" שאל היהודי. "יותר ממיליארד", השיב האי-ש.

בעל העיניים המלוכסנות.

"אז למה לא רואים אתכם?"

תמה היהודי.

קונפנסום מוד קונפנסום. ה-

שבוע נראתה סין במרחב הישרא-לי-ערבי.

ראש-ממשלת סין ביקר בקא-היר, ומטר שם הצהרה פוליטית עקרונית: סין מכירה בזכות הקיום של מדינת-ישראל, ותובעת להכיר בזכות העם הפלסטיני לעצמאות לאומית.

בכך הכירה ממשלת סין — נציגת מיליארד בני-אדם — בעיקרון של דריקום ישראלי-פלסטיני בי-שתי מדינות. היא הצטרפה בי-

אורה חדימשמעי לקונסוזס ביני-לאומי מתרחב הולך, הדוגל בי-פיתרון-שתי-המדינות". הוא מני-גד בתכלית לקונסוזס הלאומי בי-ישראל, שבו שותפים הליכוד וה-מערך גם יחד, המתנגד לפיתרון-זה.

הזרמנות שניה. לולא כך, היתה ישראל מסוגלת לנצל את ההזרמנות ולקשור קשרים גלויים ורישמיים עם המעצמה העולה בי-מזרח.

לפני דור החמצה ישראל הור-דמנות-סופו. ציר ישראל בבורסה, דויד הכהן, קרוב-מישפתחו של שר-החן משה שרת, פתח אשנב לסיני ה"אדומה". בשיחות עם רא-שי המיטר הסיני נפתחה אפשרות להכרה הדדית בין ישראל וסין. סין היתה או מבודדת, היתה מר-כנה לקבל כל פריצת-דרך. אלם כאשר היה צורך להמשיך בצעדים אלה, הטיל משה שרת וטו מוח-לט על כך. הוא סחד שמעשה זה ירגיז את האמריקאים, שקידשו אז מילחמת-הזרמה על סין הקומר-ניסטית.

התוצאה: במשך דור שלם פע-לה סין נגד ישראל. רק בשנים האחרונות, על רקע מתחיות בין-סין וברית-המועצות, הסתמנה אפ-שרות בי צימצום התהום הזאת. יתכן כי עמדתה של ממשלת-ישראל כלפי הבעיה הפלסטינית תעכב את ההתקרבות הישראלית-סינית בדור נוסף. מיליארד סי-נים לא יראו בישראל.

שרון: להסתלק או לא?

אנשי "יש גבול" בהפגנה. אבל המילחמה, אבל המילחמה, אבל המילחמה / לעולם נשארתי...

כאשר גם חבריו בממשלה שמחים בגלוי לאידו ומאשימים אותו בה-פצת כזבים ואשליות, שנועדו ל-הצדיק במאוחר את ההימור הכושל שלו בלבנון. מנתח בגין כפה עליו את ההליכה למשאומתן בלי "מי-סמך-העבודה" ובלי תנאים מוק-דמים. גם העניינים החשובים בי-דיתר — סידורי-הביטחון בדרום ומעמד סעד חדאד — תלויים בי-אורר.

מה יציל אריאל שרון מן ההר-פתקה האומללה שלו? אילו "הי-שגים" יוכל להציג לפני הציבור ולפני החיילים, כתמורה עבור ה-מחיר הכבד ששולם במילחמה זו בחיי-אדם ובאבוד דמותה ויוק-רתה של ישראל?

זה "2364) לא היתה ולא נבראה. הלבנונים התכחשו בפומבי למי-סמך הבלתי-יחתום, שבו ניספף ש-רון בעיני הציבור ובישיבת הממ-שלה. ברור כי שום סמכות ממ-שלחית לבנונית לא הסכימה לתוכ-נו של מיסמך זה, אלא רק מישהו בצמרת הפלאגנות, שטען כי הוא מקורב לנשיא.

הנשיא עצמו לא אישר זאת. אין לו שום עניין להפר את האהדות הלאומית הרופפת הקיימת בצמרת, והמתבטאת בשיתוף-הפעולה בינו ובין ראש-ממשלתו המוסלמי. סודייה הזוהירה אותו רשמית שאם יילך בדרכו של שרון, היא תסיל על לבנון חרם כלכלי קט-לני. האמריקאים יעצו אף הם ל-גמיל שלא להוק את מעמדו של שרון, העלול להתמוטט כליל בי-עקבות המסקנות הצפויות של וע-דת-החקירה (ראה עמודים 76-7). כך נלחץ שרון מכל הצדדים,

שולחן והאגויות האמריקאיות בי-מיסרץ באות להדגיש לעיני שרון ומנתח בגין כי ארצות-הברית מת-כוונת להפעיל את כל הלחץ הדרוש כדי להוציא את ישראל בהקדם האפשרי מלבנון. כדי לקצור את סירות המילחמה, זקוקה ארצות-הברית לחיזוק שיל-סוגו של אמין אל-ג'מיל, האי-ש שלהם. לשם כך הם צריכים ל-הוציא את הצבאות הזרים מלבנון. מאחר שהסורים הפלסטינים מסכי-מים לכך — מרוכז כל הלחץ נגד אריאל שרון.

שרון כבר נאלץ להתקפל כמה פעמים. הוא נאלץ לחתר על מיקום המשאומתן בירושלים, ועל שי-תוף שרים (קרי: הוא עצמו) בי-משאומתן. השבוע התקפל שוב: הוא נאלץ להודות בפומבי כי "פריצת-הדרך" המפורסמת, "שעזית הכרתי בקול-קולות בשבוע שעבר ("העולם ה-

בין כל שיקרי המילחמה היה גם שקר זה: שמילחמת-האזרחים הל-בנונית היתה פרי יוזמתו ונוכחו-תו של אש"ף, "אירגון המרצחים". כוחות אש"ף פונו מזמן מרכון לבנון, הסורים הסתלקו — ומיל-חמת-האזרחים התחדשה במלוא ה-מרץ. המסקנה המובנת לכל צעיר בן 18 שנמר בית-ספר יסודי: הרי דרוזים, המארוניים, השיעים וה-סונים בלבנון יכולים לרצוח זה את זה בחדווה בלי שום סינע של פלס-טינים או סורים. הם עסקו בזה במשך מאה שנים, הם מתייחסים עתה אל צה"ל כפי שהתייחסו קודם לכן לאש"ף ולסורים: כאל כוח זר ומפריע, שכל הצדדים שונאים אותו.

"הימים חופים / שנה שוברת / אבל המילחמה, אבל המילחמה, אבל המילחמה / לעולם נשארתי, שרו החיילים בטלויזיה. הם הת-כוננו לראש-השנה 1983 — בארץ וזה, בין אוכלוסיה השונאת אותם, בפחד מתמר מפני מכונת-החופת, ויריות מהמארב.

הם רוצים הביתה. חברים, החיילים שאינם משר-תים בשעה זו, הפגינו בתל-אביב בעד נסיגה מיידית בלי תנאים. אלפים נענו לקריאת הוועד נגד המילחמה בלבנון, גוף רדיקלי יותר משלום עכשיו, וערכו בתל-אביב תהלוכת-לפידים נגד המילחמה. בי-גוש מוצק צעדו בהפגנה זו אנשי המילואים, המאוגדים בגוף הקרוי יש גבול!

מכיוון ששלום עכשיו משותק למחצה, ביגול הוועד של מילגרת העבודה על כל פעולה הנוגדת את האגדה של 45 הקילומטרים, כול-סים עתה גופים קיצוניים יותר, והם נהנים מאהדתו של ציבור הגי-דל והולך.

אריאל שרון נתון בצרה גדור-לה. הוא יושב על שתי קר-ניים חדות — קרניים של דילמה. מצד אחד מתמוטטת כמ-הירות הרת-שואה ההסכמה הציבורית להישארות נוספת בלבנון.

מצד שני אין הוא יכול להסתלק במהירות מלבנון, מכיון לגנות לעיני כל ש-המילחמה היקרה והארוכה ביותר בתולדות-ישראל הי-תה חסרת תכלית.

אך אם ישאר כדי לעמוד על המקח, עלולה לשקוע בכונן שא-רית ההסכמה למדיניותו.

הרוב: להסתלק!

בסקר דעת-קהל שפורסם השבוע בהארץ, השיבו 53.5% של הנשאלים — רוב מוחלט — שיש להסתלק מלבנון מייד, בלי תנאי. רק 23.6% התנגדו ליציאה מייד. 18.7% מהנשאלים צידדו ביציאה מיידית בתנאים מסויימים. על שאלה אחרת השיבו 34.4% מהנשאלים שהם תומכים בכל מה-לכי המילחמה. שפות מהחצי — 49.3% — תומכים עדיין בגדה של 45 הק"מ. יותר מ-10% מת-נגדים למילחמה כולה — אותו ה-אחוז שהתנגד למילחמה כולה מאז יומה הראשון.

בשביל אריאל שרון, וזהו הכתובת עץ הקיר, כל יום נוסף בלבנון מגביר את ה-מרידות בין החיילים והאז-רחים. כל הרוב ופך פצוע נוסף מעמיקים את ההתנג-דות למדיניותו.

על מירקע הטלויזיה הופיעו החיילים שבקחים הקידמיים בל-בנון ושרו: רד אלינו אוורון / קח אותנו ללבנון / נילחם בשביל שרון / ונחזור בתוך ארון? הם ביטאו את דעת הרוב הגדול של החיילים הקרבים, שנמאס להם לשבת בלבנון ולשמם מטרה ל-ריות של כל הצדדים במילחמת-אזרחים עכורה. הם הבינו, בפעם הראשונה, כי

שרון מתקפל

שיחות בחאלדה נפתחו ה-שבוע על רקע זה. במיסרץ חאלדה, מדרום לביירות, ענן הצי האמריקאי — תזכורת לנוכחותה של ארצות-הברית בוירה זו, המיטלת האמריקאית ליד ה-